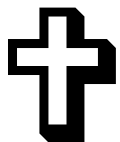

OBVESTILA

POGREB

Marjan Gorenšek

DAR za DAR

Glavni oltar sv. Marjete so restavratorji odpeljali pred letom in pol (13. avgusta 2011). Danes ga lahko v celoti ob udujemo in se Bogu zahvaljujemo, da nam je pokazal na in, kako obnoviti popolnoma uni eno cerkveno opremo. To nam je uspelo na pobudo mladih, ki so z voš ilnicami uspeli nemogo e. Samo za glavni oltar sv. Marjete je bilo v 5ih letih zašitih 23.866 voš ilnic. Bogu hvala!

OBNOVA FASADE

Do konca meseca marca je bilo zbranih 85 % vseh potrebnih sredstev. Trenutni dolg znaša še 5.910 €. Darovalo je 341 posameznikov in družin (povabljenih je bilo okoli 800 družin). Blagoslov fasade in zahvalna sveta maša bo na letošnjo lepo nedeljo, 21. julija.

NAPOVEDNIK

7. april, nedelja - ob 9.00 sv. maša pri sv. Mohorju in Fortunatu
14. april, nedelja – sre anje staršev in botrov birmancev po sv. maši
24. april, sreda – ob 18.00 seja Župnijskega pastoralnega sveta
1. maj, sreda - ob 17.30 za etek šmarni ne pobožnosti; šmarni na pobožnost bo vsak dan v maju s sv. mašo ob 17.30
3. maj, petek - ob 17.30 za etek birmanske devetdnevnice
4. maj, sobota - ob 17.30 sv. maša za vse žive in rajne gasilce
7. maj, torek - dan celodnevnega eš enja, od 12.00 do 17.00, nato sklep eš enja in sv. maša ob 17.30
9. maj, etrtek - ob 17.00 sre anje birmovalca, msgr. Jožeta Goli nika z birmanci, starši in botri, po sv. maši sre anje birmovalca s lani ŽPS in klju arji (ŽGS)

BISER je mese no glasilo župnije sv. Marjete v Kotljah. Izdaja ga župnija Kotlje.

Odgovorni urednik: Alojz Bek, župnijski upravitelj; lektorica: Irena Oder; ra unalniško oblikovanje: Marko Kocuvan; uredniški odbor: Alojz Bek, Irena Oder, Veronika Kocuvan, Petra Jamnik Kobolt, Erika Jamnik, Jožica Pušnik, Tomaž Kocuvan. Tiskanje: JSKD OI Ravne, Prežihova 7, Ravne na Koroškem. Naklada: 500.

LETO 2013
LETNIK 49

APRIL
MALI TRAVEN

4

Tudi današnji lovek lahko znova doživi potrebo po tem, da se kot Samarijanka odpravi k vodnjaku poslušat Jezusa, ki vabi k veri Vanj in k zajemanju iz njegovega vodnjaka, v katerem te e živa voda.

Znova moramo odkriti navdušenje nad tem, da se hranimo z Božjo Besedo, ki jo zvesto posreduje Cerkev in s Kruhom življenja, ki je dan v živež vsem njegovim u encem.

ŽUPNIJSKI URAD KOTLJE

DUHOVNA MISEL

» emu iš ete živega med mrtvimi? Ni ga tukaj, temve je vstal« (Lk 24,4).

Praznovanje velike no i obnavlja in pogloblja našo vero v Vstalega, v katerem vidimo temelj in upanje našega lastnega vstajenja.

Zmedenim, obupanim, razkropljenim in malodušnim u encem je bilo potrebno osvežiti spomin na Jezusove besede, ki so bile izre ene: »Sin lovekov mora biti izdan v roke grešnikov, biti križan in tretji dan vstati.«

Te besede so se izpolnile. Zgodilo se je. Vstal je in živi s povelj animi rana-

mi. Njegovo življenje je naše življenje. Njegova zmaga je naša zmaga. Vera v velikono ni dogodek je sposobna obsijati kot mo na jutranja zarja vse naše zemeljsko obzorje. V tej veri postaja sleherno naše doživetje kot sestavna opeka v gradnji velikega mostu, velikega prehoda v življenje brez zatona in pomeni uresni itev tistega hrepene nja, ki ga je opisal nobelovec Ivo Andri : »Kon no vse, v emer se naše življenje izraža, misli, napor, pogledi, nasmehi, besede, vzdih, vse to teži k drugi obali kot k svojemu cilju; k obali, na kateri doseže svoj pravi smisel. V vsem je treba nekaj premagati, premostiti: nered, smrt, nesmisel. Kajti vse je PREHOD, most, katerega konci segajo v neskon nost, in v primerjavi z njim so vsi zemeljski mostovi le otroške igra ke, blede simboli. Vse naše upanje je na oni strani.«

Naj svetloba vstajenja ožarja Vaše dneve, naj žarki velikono ne zarje zasijejo v Vaših srcih, naj velikono na radost osvoji Vaša srca.

Kristus je vstal in živi, aleluja!

Blagoslovljene velikono - ne praznike želimo, župnik, kaplan in katehistinja.

✂ Alojz Bek, župnik

IZ ŽIVLJENJA CERKVE

Bil je kralj brez bogastva, brez lepih in dragih oblek, spremljali pa so ga revni, gobavi, zapuš eni in ponižani. Vsem je znal vrniti dostojanstvo, hkrati pa je imel veliko mero razumevanja in ljubezni.

Mislím, da si bo tudi novi papež prizadeval za tiste, ki so na robu preživetja, ki trpijo različne oblike nasilja, ki so resni no v stiski. Taki ljudje pa niso nekje dale od nas, v deželah tretjega sveta. Revš ina, brezposelnost in obup, ki velikokrat vodi tudi v oddaljenost od vere in Boga, se dogajajo ljudem v naši neposredni bližini.

Mislím, da je skrb za uboge in ponižane resni no prava prioriteta, ki si jo je papež izbral za svoj pontifikat. V Jezusovem nauku ni prostora za bahaštvo in izobilje, je pa prostor za ljubezen, razumevanje, skromnost, preprostost

in odpuš anje. Prav je, da si za te vrednote prizadevamo tako papež, kardinali, škofje, duhovniki in vsi mi, e želimo biti kristjani v pravem pomenu besede.

Naj nam bo papež Fran išek zgled na naši poti vere. Bog pa naj ga blagoslovi, da bo zmogel poslanstvo, ki mu je bilo zaupano.

✂ Petra

Še nekaj zanimivosti o papežu Fran išku:

- ve kot 50 let že živi le z enim plju nim krilom. Drugo so mu v mladosti zaradi okužbe odstranili;
- v nekem intervjuju je dejal, da ljubi tango in pije aj mate (zna ilnost Argentinec);
- pred vstopom k jezuitom je bil že zaro en;
- tudi kot kardinal si je velikokrat kuhal sam;
- teko e govori italijansko, špansko in nemško;
- vse do danes je živel v majhnem stanovanju in zavrnil bivanje v uradni škofovi rezidenci;
- ob izvolitvi za kardinala je Argentinecem, ki so želeli priti v Rim, da bi tam z njim praznovali, dejal, naj ostanejo doma in denar raje namenijo revnim.

Papež Fran išek

V sredo, 13. marca 2013, ob 19.00 uri je na trgu sv. Petra v Vatikanu završalo. Iz Sikstinske kapele se je pokadil bel dim. Znamenje, da imamo novega papeža. Po enem izmed najkrajših konklavov v zgodovini so kardinali že po petem glasovanju izvolili papeža. Za naslednika apostola Petra je bil izbran argentinski kardinal Jorge Mario Bergoglio, nadškof Buenos Airesa. Izbral si je ime Fran išek. Petrov sedež je tako zasedel prvi jezuit in Neevropejec.

Jorge Mario Bergoglio se je rodil 17. decembra 1936 v Argentini. V Družbo Jezusovo je vstopil leta 1958, v duhovnika pa je bil posvečen leta 1969. Leta 1998 je bil imenovan za nad-

škofa Buenos Airesa. Kardinal je postal leta 2001. Kot kardinal je opravljal razli ne službe v rimski kuriji. Deloval je na Kongregaciji za kler, Kongregaciji za bogoslužje in disciplino zakramentov, Kongregaciji za ustanove posvečenega življenja in družbe apostolskega življenja. Bil je tudi član Komisije za Latinsko Ameriko in Papeškega sveta

za družino. Znan je po osebni skromnosti, zvestobi tradiciji zavezanosti socialni in družbeni pravi nosti. Leta 2005 je bil izvoljen za predsednika Argentinske škofovske konference.

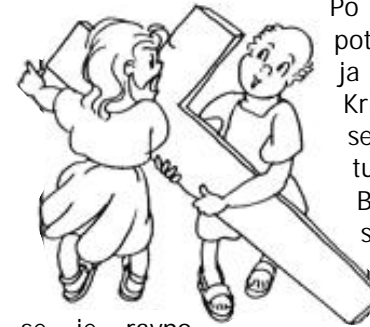
Skromnost in odprtost papeža Fran iška je bilo zaznati že ob prvem pozdravu in blagoslovu, ki je sledil takoj po izvolitvi. Vernike je pozval, da skupaj zmolijo za njegovega predhodnika papeža Benedikta XVI. ter nato prosil še za molitev zanj.

Tudi ime, ki ga je izbral, nam da jasno vedeti, za katere vrednote si bo prizadeval. Za skromnost, ponižnost in uboštvu. To je

pokazal že takoj na za etku, saj si je izbral preprosto papeško obleko, nositi želi preprost križ, voziti se želi z avtobusom. Preprosto, rad ima ljudi, zato se kljub opozorilom varnostnikov pogovarja in rokuje z njimi.

Drža novega papeža je drža Jezusa. Tudi Jezus si je prizadeval za brezpogojno ljubezen, razumevanje in mir.

Mladi med križevim potom prižgali ogenj

se je ravno taliti, prvi cvetovi ma ic so že kukali iz popkov in sonce je ravno prav grelo mlada telesa.

Osrednja tema križevega pota so bili odnosi. Po krajšem razmišljanju pri vsaki postaji so se mladi sprehodili v tišini, razmišljali o slišnem ali zmolili preprosto osebno molitev. Razmišljali so o obsojanju drug drugega, o sprejemanju lastnega križa in težav, o našem odnosu do matere, o spoštovanju lastnega telesa, o pomo i bližnjemu, o pogosti osamljenosti, ob utku nerazumljenosti mladih in nezaupanju mladim ... glavni poudarek pa je bil na sprejemanju lastnih križev in težav.

V tišini je lahko vsak preletel svoje življenje in na list papirja simboli no narisal »svoj križ«. S pomo jo brezovega lubja in nekaj suhljadi so mladi pri svežem studencu prižgali manjši ogenj in vse te svoje »križe« vrgli vanj. S tem so Jezusu izro ili svoje slabosti, ki jih je On že davno vzel na svoja ramena, pribita na križ. Pri ujo i

Po ljudski poti trpljenja Jezusa Kristusa so se podali tudi mladi. Bil je lep sonen dan, sneg za enjal

studenc pa je služil kot simbolika novega za etka. Povabljeni so bili tudi, da se pred prazniki udeležijo še svete spovedi.

Bila je lepa duhovna izkušnja ...

✉ Marko Kocuvan

Zahvala našim mladim,
ki so v postnem asu ob petkih pripravili in vodili križev pot v naši cerkvi.
Po molitvi te ljudske pobožnosti, so zmolili tudi ve ernice, e ni bilo svete maše.

Šola za animatorje

Februar in marec sta bila za nas animatorje velika prelomnica na poti animiranja, saj smo se udeležili ABC Slovenske šole za animatorje, ki je potekala na Homcu. Tam smo spoznali veliko novih stvari in gradili našo osebno in duhovno rast. Vemo, da se vsak trudi biti najboljši animator. Seveda najboljše vodilo k temu je, da to, kar delamo, delamo s srcem. Animator mora biti dobrega srca, predvsem pa mora biti odgovoren in zrel, saj je vzgojitelj, ki otrokom pomaga najti pravo pot in približati vero preko igre, na zabaven in razumen način. Zato smo animatorji 24 ur na dan

**SLOVENSKA
ŠOLA ZA
ANIMATORJE**

in ne samo 1 uro. Ugotovili smo, da obstaja več načinov rasti animatorja. Najprej smo animatorji pomočniki, potem rastemo z delom v župniji. Tako se duhovno bogatimo in izpopolnjujemo, dokler enkrat postanemo voditelji. Na tej poti veliko prostovoljcev zapusti animatorsko življenje ali pa se na novo pridruži skupini, kar je isto normalno. Vsaka skupina se rodi, oblikuje, utrdi in na koncu tudi zaključi, z bogatimi življenjskimi izkušnjami. Za dobro delo v skupini so potrebni razumevanje, skupni cilj, prilagajanje, poslušanje drug drugega in molitev. Pri vsem tem delu je zelo pomembna komunikacija, da se ne umikamo, kot se Jezus ne

umika od nas ob naših stiskah. Se ne bojimo izzivov, znamo poslušati, sprejemati in odpustiti, kot je Jezus odpustil na križu.

Obdelali smo veliko tem, ki so pomembne za animatorja, in se ob tem veliko naučili. Seveda smo od tega veliko odnesli in se bomo trudili, da bomo vso znanje, ki smo ga pridobili, znali uporabiti tudi v praksi. Seveda ne smemo pozabiti na sv. mašo, ki jo je daroval g. župnik Simon Potnik. Ne da mislim, ampak vem, da smo od te maše vsi zelo veliko odnesli, saj je bila ta maša drugačna od ostalih. G. župnik Simon je oblikoval mladinsko mašo, ki se je dotaknila prav vsakega izmed nas. Zamislili smo se, se nasmejali in tudi potočili ali kakšno solzo.

Poleg resnega dela seveda ni manjkalo novih iger in banskov, ki so zelo pomemben del, saj se otroci in animatorji ob njih sprostiti in zabavati.

Seveda smo otrokom zgled v obnašanju in vsem drugem, jim moramo biti seveda tudi v duhovnem znanju in tako jim pomagamo na poti, da opravijo krst, obhajilo, birmo in smo jim zgled tudi v tem, da se redno udeležujemo sv. spovedi. To delamo z veseljem, zato nam ni od tega težko. Trudimo se biti vzgled našim mlajšim, da bodo

e nanj gledamo nasmejana. Zatorej, zakaj bi se ne smejali, ko pa je konec koncev tako malo potrebno, da smo srečni. Bolje je na začetku vložiti malo dela in smo zato na koncu srečni in zadovoljni in posledično osrečujemo še ljudi okrog sebe.

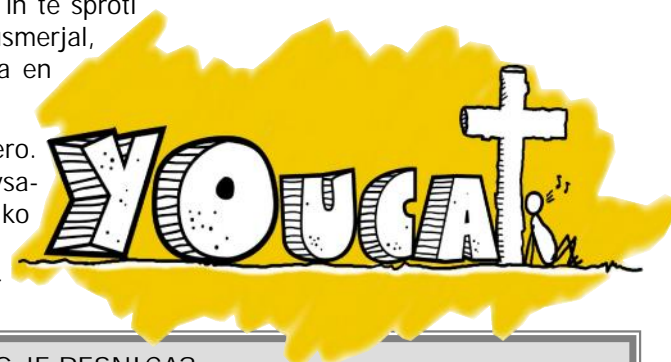
Vse pa je veliko lažje, če lahko nekemu potarnaš o svojem dnevu, s katerim nisi bil zadovoljen ali pa z njim deliš svoje neizmerno veselje ob zmagi. Ob vsem tem pa veš, da te ne bo obsojal, samo poslušal bo, in te sproti na tvoji poti v življenju usmerjal, da ne bi zavil na napačen odcep.

Tako si jaz predstavljam vero. Neko upanje, ki se okrepi vsakič, ko dosežemo svoj cilj, ko smo zadovoljni s sabo. Vedenje, da je nekdo ved-

no s tabo, ki ti bo svetoval in ti pomagal, da ga boš le prosil za to.

Vredno se je truditi za svojo srečo, za lastno zadovoljstvo. Kajti ob uteki, ko ti nekdo pove, da si ga spravil v boljšo voljo že samo zaradi tega, ker si bil tam in izžareval pozitivno energijo je ... neopisljiv ...

✉ Nina Ošep

KAJ POMENI: BOG JE RESNICA?

“Bog je luč in v njem ni nobene teme” (1 Jn 1, 5). “Njegova beseda je resnica” (Prg 8, 7; 2 Sam 7, 28) in “njegova postava je resnica” (Ps 119, 142). Jezus sam je porok za Božjo resnico, ko pred Pilatom izpove: “Jaz sem zato rojen in sem zato prišel na svet, da priučim ljudi na resnico” (Jn 18, 37).

Boga ne moremo podvreči nobenemu dokaznemu postopku, ker ga znanost ne more narediti za preverljiv predmet. In vendar se Bog sam podvrže dokaznemu postopku posebne vrste. Da je Bog resnica, vemo na podlagi Jezusove absolutne verodostojnosti. On je “pot, resnica in življenje” (Jn 14, 6). To lahko odkrije in preizkusi vsak, kdor se poglubi vanj. Če Bog ne bi bil “resničen”, se vera in razum ne bi mogla pogovarjati med seboj. Sporazumevanje pa je možno, ker je Bog resnica in resnica božja.

✉ Youcat - katekizem katoliške Cerkve za mlade, Slomškova založba 2011

Kaj mi pomeni vera?

Vera. e bi nekdo še pred verjetno enim letom vprašal, kaj mi vera pomeni ali pa, kako jo jaz dojemam, bi bil moj odgovor verjetno veliko druga en, kot pa je danes.

Vero oz. verovanje si vsak posameznik razlaga druga e. Od dveh ljudi ne boste nikoli dobili enakega odgovora, moj odgovor pa je tak:

vero si predstavljam kot neko oporo v mojem življenju, del mene, ki me vodi naprej ez najtežje in hkrati najlepše preizkušnje v življenju. Steber, na katerega se lahko naslonim, ko mi ni lahko, knjiga, ki jo pišem jaz in ki mi odgovarja na vprašanja, na katera v asih mislim, da nikoli ne bom dobila odgovora, potem pa ta pride, ko ga najmanj pri akujem.

Skozi vero v Boga pa sem se "nau ila" oz. bolje, "pridobila" še eno novo vero. In sicer vero vase. Nikoli namre nisem bila prepri ana, da zmorem dolo ene stvari, ali pa da sem najve vredna takšna, kot sem. Z vsemi svojimi slabostmi in napakami kot z dobri mi platmi. Nih e ni brez napake, jaz pa sem vedno poskušala ustret i drugim, vedno sem gledala na to, kaj dru-

gi pri akujejo od mene, nisem pa vedela, kaj JAZ pri akujem od sebe. Nau ila sem se, da moraš najprej sprejeti samega sebe, to no takšnega kot si, najprej moraš ustret i sebi, najprej moraš sam sebe imeti rad, se obkrožiti s stvarmi in ljudmi, ob katerih si sre en. Sele potem lahko imaš nekoga resni no rad. Vendar s tem ne želim povedati, da bi morali ljudje postati sebi ni, ne! S pomo jo vere, Boga, prijateljev, družine lahko pridemo do takšnega vedenja. Vsaj jaz sem naredila-delam tako. Nikakor še nisem tam, vendar pa mislim, da sem naredila kar velik korak z mesta, kjer sem bila pred recimo enim letom.

Veliko sre nejša sem, dokazala sem sama sebi, da sem sposobna, da lahko dosežem tako reko "vse" s trdim delom in z molitvijo, z vero. Ravno pred kratkim sem dobila takšno potrdilo, ki mi je vllilo dodatno energijo, dodatni zagon, da še naprej po nem to, kar sem delala do zdaj. Ker se sple a! Veliko bolje je priti domov iz šole nasmejan, mami sporo iti dobro novico, se z njo nasmejati in se po utiti dobro, kot pa da zopet razo araš sebe in starše ... Verjetno se strinjate, da je svet kar lepši,

tudi oni za utili klic od Boga in se morda celo pridružili skupini animatorjev. Ne bo jim žal, kot ni žal nobenemu od nas.

»Vanja Gosten nik

Prav je, da se celotna župnija veseli naših mladih, ki so opravili šolo za animatorje. To so: Vanja Gosten nik, Nina Ošep, Damjana Kolman, Neja Kokalj, Andraž Herman, Aleš Zorman in Martin Štrekelj. Želimo vam, da bi pridobljeno znanje znali uporabiti, da bi duhovno rastle, bogatili drug drugega ter si resni no prizadevali posredovati Kristusovo ljubezen drug drugemu in mladim, ki prihajajo za vami. Naj vam bo Kristus vedno blizu, rpajte mo iz njegovega vstajenja, ki je znamenje za nas, da kar delamo in živimo, živimo za ve no življenje. Iskrene estitke.

»Tomaž Kocuvan

»Starši svoje otroke ve inoma premalo u ijo in premalo skrbijo, da bi se otroci krš anskega življenja od mladih dni lepo privadili. esar pa se privadi mladost, to zna tudi starost.«

»A.M. Slomšek

Nebeški O e, celotno desetletje se že trudimo, da bi obnovili cerkev sv. Marjete.

Tvoja previdnost in ljubezen sta nas vodila, da nam je uspelo. Sedaj polagamo predte novo delo. Z iskreno prošnjo Te prosimo, blagoslavljal naš trud in delo, da bomo lahko obnovili še zunanost Tvoje cerkve.

Pogumno, z zaupanjem v Tvojo pomo , smo se lotili obnove propadajo e fasade. Odpri naša srca, da bomo to sprejeli kot nekaj edinstvenega in da bomo za utili, da je potrebna tudi moja pomo .

Gospod, odpri moje srce, da bom z veseljem pomagal, kolikor zmorem in s ponosom sodeloval pri reševanju Tvoje hiše. Izlij svoj nebeški blagoslov na naša prizadevanja. Naj bo to delo Tebi v slavo in ast.

Naj cerkev zasije v vsej svoji lepoti in privabi ljudi, da se bodo v njej radi zatekali k Tebi, iskali Tvoje pomo i in se Ti zahvaljevali za tvojo dobroto.

Po Kristusu našem Gospodu. Amen

+ O e naš, Zdrava Marija, Slava O etu

»Avtor: Tomaž Kocuvan

Praznovanje pri družini Kotnik-Hribernik

Najve ji krš anski praznik veliko no praznujemo doma v krogu družine. Ker smo otroci tisti, ki nestrpno priakujemo dan, ko pride as pisank, te dneve pred veliko no jo doživljamo malo druga e kot odrasli. Vendar so starši tisti, ki nam povedo oz. pokažejo bistvo tega pri akovanja.

Na cvetno nedeljo nesemo v cerkev snope, ki nam jih naredi stric Jože. Napravi jih iz vrbovih vej. Mi jih okrasimo s pisanimi trakovi in pušpanovimi vejami. Ko smo bili majhni, smo seveda hoteli imeti im ve je snope. V nedeljo po maši, ko pride mo domov, letimo okrog hiše. Ata in mama po akata pred hišo in nato skupaj damo snope na drevo ob hiši. Iz teh vejic zakurimo ob hudi uri.

Dneve pred veliko no jo o istimo okoli hiše in po hiši. Mama in bica spe eta šarklje in kruh v krušni pe i. Na veliki etrtek gremo k maši, kjer doživimo trenutke, ko je Jezus s svojimi u enci zadnji ve erjal. Zadnja

ve erja je tudi spomin, ko so bili deležni kruha in vina. Tako naj bi ostal Jezus vedno med nami. Saj je bilo to njegovo telo in njegova kri, ki se preliva za nas vse življenje. Na velik petek imamo post. Jezus je na ta dan trpel in težek križ nesel. Tudi mi nosimo vsak s v o j

križ, vendar nam Jezus kaže pot, le slediti mu moramo in tako je veliko lažje.

Na veliko soboto zjutraj gresta ata in bratec po 'žegnan' ogenj.

Na vrtu in njivi napravita ogenj, ki naj bi gorel im dlje. Ve krat ga popravimo in gledamo po okoliških krajih, kje je dim, ki pomeni svetlobo in veselje.

Mama pripravi jedi: hren, potico, šunko, kruh in jajca, ki smo jih barvali v petek. Najlepša so nam rde a in oranžna. Vse jedi damo v košaro, pokrijemo s prti kom in odnesemo v cerkev k blagoslovu. Vse jedi imajo svoj pomen in to si otroci hitro zapomnimo. Zelo smo veseli, e lahko

Velika no nam prinaša najve je bogastvo. Ko bomo kon ali življenje na zemlji, bomo šele resni no zaživeli v ve nosti. Po smrti nam bo odgovorjeno na vsa zemeljska vprašanja. Spoznali bomo vse, kar nam je sedaj tako nerazumljivo, v kar nikakor ne moremo verjeti, vse, kar dvomimo. Ne smemo se truditi biti dobri, se premagovati in odpovedovati samo v postnem asu. Vsak dan more biti takšen. Vsak dan imamo toliko priložnosti, da se premagamo, da stopimo iz sebe, da resni no živimo. Vsakodnevni zadržki, kompleksi, slaba volja, bole ina in razdražljivost nas ne smejo ovirati. Naj aleluja vsak dan odmeva v naših srcih. Ne pustimo, da bi naši prijatelji, sošolci, sodelavci rpali od nas negativizem in mra nost. Prefiltrirajmo sami sebe in bodimo kot svetlo sonce, ki sveti na vse. Na vse sveti isto mo no in vse greje s svojo toploto. Tako bodimo tudi mi. Kristus naj živi v nas in naj nas usmerja. Ne prenehajmo se pogovarjati z njim, ne prenehajmo z dobrimi deli. Naj ne bo postni as samo

štiridesetdnevno obdobje, ki pa mora biti. Milost, ki smo si jo nabrali v tem asu, ponesimo naprej. Zato je Jezus vstal, zato je velika no praznik vseh praznikov! Širimo nesebi no dobroto in veselje okoli sebe. Prisluhnjimo bližnjim, ne obsojajmo, skušajmo razumeti. Bodimo dobri, saj samo tako bomo resni no sre ni. Ko se v nas nabere nesnaga, ne akajmo, stopimo k sv. spovedi, da nam bo z milostjo tega zakramenta podeljena mo za premagovanje vsakodnevnih težav.

Kristus nas aka na vsakem koraku, v vsaki stvari, v vsakem bližnjem. Nenehno ga prosimo pomo i, da bomo videli to, kar on želi, da vidimo, ne tega, kar želimo mi. Molimo drug za drugega, saj ne vemo, kdo vse moli zame. Berimo Sv. pismo. Tako dolgo, kot si ne bomo želeli zapomniti Božje besede, tako dolgo si je ne bomo. Zaželim si jo zase. Naj nas Božja ljubezen greje. Vedno bodimo pripravljene na ve no življenje. Kot žene, ki so prve prispele h grobu in videle, da je kamen odvaljen, bodimo tudi mi in prvi ponesimo to veselo alelujo, to druga nost, ljubezen, ki smo je bili deležni ob vstajenju, v svoj vsak dan, v svoj svet. Naj bo Kristus z nami in mi z njim na vsakem koraku. Naj zakraljuje našemu srcu.

✉ Tomaž Kocuvan

Vabljeni, da obiš ete prenovljeno spletno stran

www.kotlje.si

Stran je sedaj še bolj pregledna, vsebuje ve fotografij in ponuja obširnejšo vsebino.

Tudi aktualno iz življenja!

Vsi predlogi dobrodošli!

Aleluja, v Velikono ni as s Kristusom

Štirideseti dan postnega asa je za nami. V tem asu smo imeli veliko priložnosti za premislek o sebi, svojem življenju. Imeli smo as za odpoved hrani, materialnim stvarim. Imeli smo as za opravljanje dobrih del, pomagali smo drugim. Naredili smo trdne sklepe, kaj vse bomo na sebi spremenili, kaj vse bomo v svojem življenju izboljšali. Prejeli smo zakrament sv. spovedi, Jezusu izro ili vse svoje slabosti ter naredili trden sklep, da teh napak ne bomo ponavljali. Storili smo nek premik v svojem življenju. Skupaj z Jezusom smo teh štirideset dni bili skušani. Ve smo molili, v Kristusovem trpljenju rpali mo za premagovanje naših križev. Skesani smo do akali in obhajali spomin Kristusove smrti. Ni nam bilo lahko, in prav je tako. Tudi Jezusu ni bilo, saj je za nas trpel in dal svoje življenje, da bi lahko spoznali, kako grešni smo. Kako hitro nas premaga zlo in kako hitro storimo kakšno stvar, ki je ne bi smeli storiti! Kako mo no nas privabi greh. Jezusovo trpljenje nas je nagovorilo. Sedaj Jezus po iva v grobu.

Nastopila je velika no . Aleluja! Jezus je vstal, Jezus živi! Za nas je premagal smrt, popeljal nas je na pot odrešenja. Opuš a desnemu razbojniku, krvnikom, ki so ga pribili na križ, odpuš a nam! Kakšna neizrekljiva ljubezen!

Jezus nam daje upanje, da se lahko s istim in lahkim srcem veselimo. Zakorakamo lahko v nov vsakdan ter pozitivni in veseli premagujemo vsakodnevene poti in dolžnosti. Jezusovo trpljenje nas more nagovarjati še naprej.

Pred nami je velikono ni as. Jezus je vstal, potrdil je svoje božanstvo. Pokazal nam je, da bomo po smrti živeli naprej. Petdeset dni bomo z veselo alelujo v srcu gradili na trdnosti svojih sklepov, ki smo jih sklenili v postnem asu. Imeli bomo dovolj priložnosti, da dokažemo, da Jezusova popolna odpoved zemeljskemu življenju ni bila zaman, da nas je utrdila in nagovorila. Ne želimo, da bi Jezus trpel zaradi naših neuspehov, naših napak, prelomov obljub po poboljšanju. Ne želimo, da bi ga sramotili, brcali, pljuvali, bi ali, s trnjem kronali. Ne smemo dopustiti, da bi nam spodletelo. Ne smemo zatajiti svojih trdnih sklepov, saj tako bomo mi tisti, ki bomo Jezusa ponovno pribili na križ.

Naj bo velikono ni as resni no as, ko se bomo v svoji skesanosti veselili, razdajali veselje, pozitivno naravnost, ljubezen. Naj ljudje v nas prepoznajo veselje. Osre ujmo vse okoli sebe. Kristusovo alelujo razdajajmo in je ne držimo zase.

imamo vsak svojo košaro. Na za etku, ko nismo razmišljali, kaj to pomeni, je bilo druga e. Danes se zavedamo, da to ni praznik 'prenajedanja', ampak v sebi nosi globlje sporo ilo. Res je, da nestrpno pri akujemo 'gotija' in 'gotico'. V soboto, ko prideta, se pogovarjamo tako dolgo, da je že as, da odidemo k vigiliji. Pri sv. maši prižgemo sve ke in vse je v pri akovanju na nedeljsko jutro.

V nedeljo zjutraj še vse diši po ognju. Mi gremo k vstajenjski sv. maši s procesijo, kjer ata poje. V asih nas kar malo zebe. Vendar vesela aleluja daje mo i in novega življenja. »Kristus je vstal iz groba skalnega!« Po vstajenjski sv. maši odidemo

domov. Mama in bica pripravita velikono ni zajtrk iz blagoslovljenih jedi. V nedeljo mi nesemo pisanko. Tudi nam je lepo, ko ata in mama kot 'goti' in 'gotica' obdarita otroke, ki ravno tako kot mi nestrpno akajo.

Prav spomladi, ko se vse prebuja, je Kristusovo vstajenje novo upanje in novo življenje, zato je še posebej doživeto. Naj bo v naših srcih vesela aleluja, da bomo znali prisluhniti drug drugemu.

☞ Klara, Laura in

mama Urška Kotnik

VELIKA NO

Molitev pri velikono nem obedu

Molitev zmolimo, ko smo se v družinskem krogu zbrali pri velikono nem zajtrku, kosilu ali ve erji. Prižgemo sve o, ki nas spominja na vstalega Kristusa.

Voditelj: V imenu O eta in Sina in Svetega Duha.

Vsi: Amen.

Bralec: Ko so stopili na kopno, so na tleh zagledali žerjavico in na njej ribo ter kruh. Jezus jim je rekel:

»Prinesite ribe, ki ste jih pravkar ujeli!« Simon Peter se je tedaj vkrca in potegnil na kopno mrežo, polno velikih rib; bilo jih je sto triinpetdeset. eprav jih je bilo toliko, se mreža ni raztrgala. Jezus jim je rekel: »Pridite jest!« Toda nobeden izmed u encev si ga ni drznil vprašati: »Kdo si ti?« Vedeli so namre , da je Gospod. Jezus je prišel, vzel kruh in jim ga ponudil; in prav tako ribo.

Voditelj: Gospod, naš Bog! Zahvaljujemo se ti za tvojega Sina Jezusa Kristusa, ki je svojim žalostnim u encem nepri akovano pripravil obed na obali. Ti so se razveselili sre anja z vstalim Gospodom. Nakloni tudi nam, da bomo to

hrano zaužili v veselju nad sre anjem z vstalim Kristusom.

Voditelj: Jezus Kristus, zahvaljujemo se ti, da si nas zbral pri tej skupni mizi. Naj nas uživanje velikono nih jedi poveže s Teboj in med seboj. Blagoslovi nas. Zaupno ti kli emo: »Aleluja, slava tebi, Gospod!«

Vsi: Aleluja, slava tebi, Gospod!

Voditelj: Vstali Gospod, hvala ti, da si nas zbral pri tej prazni ni mizi, kjer se spominjamo tvoje slave.

Vsi: Aleluja, slava tebi, Gospod!

Voditelj: Vstali Gospod, hvala ti, da nas s svojim križem in vstajenjem odrešuješ naših napak, nepopolnosti, jeze, grenkega nezadovoljstva in tihega nerganja.

Vsi: Aleluja, slava tebi, Gospod!

Voditelj: Vstali Gospod, hvala ti, da nam s svojim križem in vstajenjem osvetljuješ pot medsebojnega zaupanja, pomo i, miru in ljubezni.

Vsi: Aleluja, slava tebi, Gospod!

Voditelj: O enaš ... zdravamarija ... slava o etu ...

✠ Pripravil župnik

VELIKA NO

Naj te sre am

Naj te sre am, Gospod – v obrazu, ki me vsako jutro pozdravi iz ogledala nad umivalnikom. Daj, da bi me iz teh o i vedno znova gledal TI. Da bi te o i videle, kar vidiš Ti in znale gledati, kar gledaš Ti!

Naj te sre am, Gospod – v ljudeh, s katerimi vsak dan znova sedam za mizo: k zajtrku, h kosilu, ve erji ... pa tudi k molitvi in pogovoru. Naj te sre am v svoji družini. Daj, da bom v svojih najbližjih ljubil in objemal Tebe in naj v njihovih objemih in ljubezni utim Tvoj dotik!

Naj te sre am, Gospod – v cerkvi, kamor se odpravim k maši vsako nedeljo, v asih pa tudi med tednom. Daj, da mi ne bo težko prestopiti praga Tvoje hiše. Naj mi svetloba Tvoje ve ne lu i sveti na pot življenja, po kateri stopam. Daj, da bom skupaj z vsemi lani župnijskega ob estva, okrepljen s Tvojim telesom in krvjo, veselo novico odrešenja izpred tabernaklja znal in zmogel odnesti v svet.

Naj te sre am, Gospod – v Cerkvi, ki ji po zakramentu krsta pripadam. Naj me ne bo sram te pripadnosti: kajti to je Cerkev apostolov, mu encev, pri evalcev, misijonarjev. To je Cerkev velikih svetnikov, ki jih astimo in se jim priporo amo. Je Cerkev malih, skritih nepoznanih, Cerkev mnogih, igar svetništvo ostaja nepoznano in nepriznано. Daj, da me ne bo treba biti sram te pripadnosti, kajti to je tudi cerkev kardinalov, nadškofov in škofov, duhovnikov in redovnikov. To je moja Cerkev. Naj z molitvijo vsak dan kli em nadnjo Tvoje Svetega Duha in v u enju Cerkve prepoznam Tvojo voljo. Naj te sre am, Gospod – v vsakem loveku, ki mi ga pošiljaš na pot.

Naj te sre am, Gospod – tudi na straneh te knjžice.

✠ Gregor ušin,
dramski igralec

Iz knjžice: Naj te sre am, Gospod; MB,2012

Gospod Gregor ušin bo enkrat v prihodnjih mesecih tudi gost naše župnije - v okviru praznovanja ob blagoslovu glavnega oltarja svete Marjete v oktobru. Njegove predstave so vsekakor vredne ogleda in razmisleka!

O to nem terminu boste obveš eni pri oznanilih in na spletni strani www.kotlje.si.

Lepo vabljeni!